

2.4. Godišnji odmor

Član 35.

U toku godine zaposleni ima pravo na godišnji odmor u trajanju od najmanje 21 radnih dana za godinu neprekidnog rada.

Zaposleni mlađi od 18 godina ima pravo na godišnji odmor u trajanju od najmanje 24 radna dana.

Zaposleni koji nema godinu dana rada u kalendarskoj godini, odnosno koji prvi put stupa na rad ima pravo za svaki mjesec dana rada na jednu dvanaestinu godišnjeg odmora od minimuma utvrđenog u stavu 1. i 2. Ovog člana (srazmjerni dio godišnjeg odmora).

Član 36.

Zaposlenom kome prestane radni odnos radi prelaska u drugo preduzeće za tu kalendarsku godinu koristi godišnji odmor u preduzeću u kojim je stekao to pravo ako se sporazumno između zaposlenog i preduzeća drugačije ne odredi.

Član 37.

Zaposleni ima pravo da koristi godišnji odmor u neprekidnom trajanju.

Godišnji odmor se može koristiti u dva dijela.

Ako zaposleni koristi godišnji odmor u dva dijela, prvi dio koristi u trajanju od najmanje 10 radnih dana neprekidno u toku kalendarske godine, a drugi dio najkasnije do 30. juna naredne godine.

Član 38.

Zaposleni se ne može odreći prava na korišćenje godišnjeg odmora niti mu to pravo može biti uskraćeno.

Zaposleni, koji krivicom poslodavca, nije iskoristio godišnji odmor ili dio godišnjeg odmora ima pravo na naknadu štete.

Visina naknade iz stava 2. ovog člana određuje se, zavisno od dužine neiskorišćenog godišnjeg odmora, prema zaradi koju zaposleni ostvaruje u mjesecu kada se nadoknađuje šteta.

Član 39.

Plan korišćenja godišnjih odmora utvrđuje direktor preduzeća na predlog rukovodilaca sektora, uzimajući u obzir specifičnosti poslovanja preduzeća kao cjeline i pojedinih djelova procesa rada, sa nastojanjem da se udovolji i želji zaposlenog kada je to moguće.

Član 40.

U vrijeme korišćenja godišnjeg odmora ne računa se vrijeme provedeno na bolovanju, vojnoj vježbi, odazivanju na poziv državnih organa, plaćenom odsustvu i za vrijeme državnih i vjerskih praznika i za to vrijeme se korišćenje odmora prekida.